

ο

ο

ὅτι τὸ μὲν οὐκτό, μόνον ἀρ.

ἐστὶν ἐν χρήσει καὶ ἐπὶ ἀν-

θρωπ. [οὐ γάρ λέγομεν, όμην] "Οβα. ἀρτ. καὶ οὐδ. (ἀριθ.
же и́кто. γυνὴ δέ τις. ἀλ_ διηκοῦ. όνομαστ. αἰτ. καὶ
λὰ όμηλάже и́кто. Λουκ. 10. 38.] τὸ δέ οὐκτό τριγενῶς
καὶ ἀδιαφόρως ἐπὶ πραγ-
μάτων καὶ προσώπων). τὸ νομαστ. αἰτ. καὶ καητ. δεκ
οὐδ. οὐκτό. τι. (μόνον ἐπὶ αἱ δὲ λοιπαὶ πτώσεις ὅμοιαι
πραγματ.)=οὐκτό (τὸ ἐπὶ τῷ ἀρτεν.)

πραγματ. καὶ προσωπ. ἀ-
διαφόρως εὔχοροτ. ως καὶ
τὸ οὐκτό.) πρόβλ. καὶ τὸ κτό
2. σημσ. (καὶ τὰ ἐν τῇ πρώ-
τῃ σημασ. σημειωθέντα).

Ηύμιοι, ἀλ, οε. ἐπιθ. ἀλαλος,
κωφός, ἐνεός.

Ηύμιοι, ηύμι, ηύμιστ. οὐκ εἰμι.
(κατὰ κρᾶσιγ, ἀντὶ τοῦ οὐκεί-
στο, μόνον ἐν οἷς προσωπ.
ἀρχεται τὸ οὐπαρκτικ. ἀπὸ
φωνήεντος. ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ
συμφώνου ἀρχομένοις διηρη-
μένως. οἶον· τὸ 3. πληθ. οὐκ
εύτη. παρτ. οὐκέχι. μελ. οὐκ
εύδη. ἀπαρεμφ. οὐκείτι.
μτχ. οὐκεί-εύψη. τὰ πάν-
τα ἀπαραλλάκτως κατὰ τὸ
εύτη).

Ηύμιτο: οὐδ. τοῦ οὐκτό, ο-
περ καὶ ὄρα.

ο

Οβανάδεστο (καὶ -επτε). ἀρτ.
καὶ οὐδ. (καὶ κυρίως ἐπὶ ἀν-
θρώπ.) θηλ. δεκτηνάδεστο. ἀ-
ριθμητ.=δεκτηνάδεστο. (κλί-
νεται μόνον τὸ δέβα καὶ δεκτη-
πτον).

Οβάχε. σύνδ. ὅμως, μέντοι,
ἄλλα.

Οβίγχ, άνησι. (ἴσως ήμαρτημ.
ἀντὶ τοῦ)=ωβίγχ.

Οβίλιε. ίλ. οὐδ.=ηζοβίλιε.
Οβίληι, αλ, οε ἐπιθ. =ηζο-
βίληι.

Οβίληω. ἐπιθ.=ηζοβίληω.

Οβίτελ, ι. θηλ. κατοικία.
=δεκταλιψε. 2) κατάλυμα.
=гостинница. 3) ἐκκλησίας.
μονή, μοναστήριον.

Οβλακ, α. ἀρτ. νέφος, νεφέλη.

Οβλαστ, ι. θηλ. ἐπικράτεια,